

Zavinením žalovanej firmy J. sa stalo, že jeden vagón bol zamenený za vagón s menej cenným tovarom, ktorý došiel do Anglie. Firma W. domáhala sa na žalujúcej firme A. náhrady škody za dodanie vadného tovaru a medzi oboma firmami došlo k dohode, podľa ktorej žalujúca firma A. zaplatila 256,9,4 angl. funtov šterl. — Žalujúca firma domáhala sa žalobou náhrady škody, ktorú zavinením žalovanej firmy utrpela, medzi iným zaplatať týchto 256,9,4 funtov šterl. Medzi-týmny rozsudkom bolo pravoplatne vyslovené, že nárok žalujúcej firmy na náhradu škody je po práve. Čo sa týkalo výšky tejto náhrady stanovil ju v konečnom rozsudku súd prvej stolice sumou 57.812 Kč 80 h. Odvolací súd túto sumu snížil na 44.551 Kč 35 h. a uviedol medzi iných v dôvodoch: svojho rozsudku: Medzi žalobkyňou a firmou W. došlo k dohode, podľa ktorej sa žalobkyňa zaviazala ako odškodné zaplatiť firme W. 256,9,4 angl. funtov šterl. Toto je škoda, ktorú žalobkyňa utrpela z (čiastočne) nesprávneho dopravenia vlny. Žalovaná strana bola povinná škodu nahradiť v dobe jej vzniku a keď tak neučinila, ide klesnutie kursu funta šterl. na jej škodu. Žalobkyňa bola povinná a nútená v dôsledku omeškania žalovanej strany hore uvedenú škodu zaplatiť za žalovanú stranu, je preto táto povinná žalobkyni nahradiť škodu, ktorú táto týmto platením utrpela. Žalobkyňa uvedenú škodu zaplatila vo funtoch šterl. podľa kurzu 163 Kč, musí preto žalovaná v tomto kurze žalobkyni nahradiť ňou zaplatenú škodu a to v dôsledku klesnutia kurzu funta šterl. v tunajšej valute v sume, odpovedajúcej hore uvedenému kurzu.

Na jvyšší súd dovoláciu žiadosť zamietol a uvedol medzi iným v dôvodoch svojho rozhodku:

Právom prisoudil odvolací súd žalujúci straně náhradu škody v tuzemské měně, neboť žalující straně patří taková náhrada v československých korunách proti žalované jako tuzemské firmě a též bez porušení pravidel hmotného práva určil výši náhrady škody v zmíněných korunách podle kursu z doby vzniku škody. V této otázce poukazuje Nejvyšší soud na správné důvody odvolacího soudu, uvedené v napadeném rozsudku.

Čís. 14200.

Keď zamestnanec nemal celú týždennú prestávku 32 hodín, náležajúcu mu podľa § 4 zák. č. 91/1918 Sb. z. a n., musí mu byť práca, konaná v týchto — po zákone nezbytných — voľných obdobiach zaplatať, nech ju už konal z akéhokoľvek dôvodu, a bez zreteľa na to, či svoj nezbytný pracovný odpočinok žiadal alebo nie.*)

(Rozh. z 27. II 1935, Rv IV 87/34.)

Žalobe, ktorou domáhal sa žalobník, zamestnaný u žalovaného družstva ako výčapník, zaplatať práce prez čas, všetky tri stolice vyhoveľ, Na jvyšší súd z týchto dôvodov:

Nižší soudy zjistily způsobem, odpovídajícím zákonu a spisům, že žalobce neobdržel celou týdenní přestávku 32 hodin, náležející mu podle

*) Srovn. Sb. n. s. čís. 7611.

§ 4 zák. č. 91/18 Sb. z. a n., ale jen 8 hodin. Z povahy služby žalobcovy plyne, že žalobce nelze považovat za tak samostatného výčepníka, na kterého by se cit. zákon nevztahoval, a to bez ohledu na to, že podával samostatně hostům jídla na svůj vrub. To byla jen podružná činnost, plynoucí z jeho služby výčepnické a žalovanou stranou dovolená. Nejedná se tu o podnik nepřetržitě provozovaný, když je nesporně zjištěno, že výčepna byla otevřena od 6 $\frac{1}{2}$ do 22 $\frac{1}{2}$ hod. Proto ve smyslu cit. zákona musí býti práce konaná žalobcem v těchto po zákoně nezbytných volných obdobích — když nedělní práce smlouvou výslovně ujednána nebyla — bezpodmínečně zaplacená, ať žalobce již ji konal z jakéhokoliv důvodu a ať svůj nezbytný pracovní klid žádal čili nic.

Čís. 14211.

Zásah do autorského práva.

Poznámka »Copyright by...« (označenie novín), pripojená pod nadpisom jednotlivých uverejnení diela v novinách, znamená poukaz na súhrn všetkých oprávnení autorových, plynúcich z práva autorského, teda tiež výslovný zákaz odtlačenia v iných novinách.

(Rozh. z 28. II. 1935, Rv IV 535/33.)

Žalobe, ktorou sa žalobník domáhal náhrady škody a ušlého zisku za zásah do autorského práva, súd prvej stolice vyhovel a žalobníkovi prisúdil 5.000 Kč. Odvolací súd prisúdenú sumu snížil na 3.000 Kč.

Na jvyšší súd dovolaciu žiadosť zamietol. Dôvody :

To, že žalobník je autorom sporného diela »Athéntól Los Angelesig«, uverejneného na pokračovanie v budapeštianskych novinách »U.«, bolo rozsudkami nižších súdov výslovne uznané a nebolo vlastne ani sporné resp. nie je rozsudok odvolacieho súdu po tejto stránke dovolacou žiadosťou ani napadnutý. Nemôže však byť pochybnosti ani o tom, že žalovaná tým, že toto dielo čiastočne úplne doslova, čiastočne skrátené odtlačila na pokračovanie v košických novinách »K.«, svojou vinou zasiahla do autorského práva žalobníkovho. Netreba sa zaoberať otázkou, či tento prípad treba — vzhľadom na ustanovenie § 1. resp. § 2. zákona zo dňa 24. novembra 1926 č. 218 Sb. z. a n. — posudzovať podľa § 24 tohoto zákona alebo podľa čl. 9. bernskej úmluvy (čís. 401/1921 Sb. z. a n.), a netreba sa ani zaoberať otázkou, či sporné literárne dielo je »článkom« alebo »staťou« v smysle 1. odstavca citovaného § 24 resp. »novinovým článkom« v smysle 2. odstavca cit. čl. 9 alebo či ide tu o »pojednanie zábavného, vedeckého atď. obsahu« v smysle 2. odstavca cit. § 24 resp. i o »dielo z oboru literatury, vedy alebo umenia« v smysle odst. 1. cit. čl. 9 (odstavec tretí oboch týchto predpisov zrejme nemôže prísť v úvahu, ostatne dosiaľ to nikto ani netvrdil). Netreba sa onými otázkami zaoberať, lebo i keby nešlo o dielo chránené bezvýhradne (odst. 2. § 24 resp. odst. 1 čl. 9), ale len o ochranu podmienenú (odst. 1. § 24 resp. odst. 2. čl. 9.), správne je stanovisko napadnutého rozsudku, že poznámka »Copyright by U., Budapest«, pripojená pod nadpisom jednotlivých uverejnení sporného diela v týchto novinách, neznamená nič iného ako poukaz na súhrn